Annus XXI - Vol. XXI 2 Septembris 1929 Num. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Litterae Apostolicae, p. 545.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Bolivarensis. Dismembrationis et unionis, p. 558. II. Portus Principis. Dismembrationis, p. 558. III. Notificationes de finibus dioecesium, p. 559. IV. Provisio Ecclesiarum, p. 560 - *S. C. de Religiosis:* Approbationes, p. 560 - *S. C. Rituum:* I. Andegaven. Decretum super virtutibus ven. Ioannae Delanoue, p. 562. II. Veneten. Decretum introductionis causae Servi Dei Petri Renati Rogue, p. 564. III. S. Flori. Decretum introductionis causae Servae Dei Catharinae Jarrige, p. 567. IV. Communicato, p. 570 - *S. C. de Seminariis et Studiorum Universitatibus:* Viterbien. et Tuscanen. Decretum unionis Seminariorum in interdioecesanum, p. 571.

Acta Tribunalium: *S. Romana Rota:* Citatio edictalis. Marianopolitana. Nullitatis matrimonii (Viau-Charlebois), p. 572.

Acta Officiorum: *Pontificia Commissio ad Codicis Canones authentice interpretandos:* Responsa ad proposita dubia, p. 573.

Diarium Romanae Curiae: Sacra Congregazione Concistoriale: Avviso di concorso - S. Congregazione dei Riti: Congregazione Antipreparatoria - Tribunale della S. R. Rota: Avviso - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 575-576.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXIX

Directio:
Palazzo della Cancelleria — Roma.

Administratio:
Libreria Vaticana — Roma.

Pretium subnotationis pro anno 1930
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —

Pretium unius fasciculi
In Italia, Lib. 2,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«Bis vero in mense (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur»* (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 20 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXI, n. 12 - 2 Septembris 1929)

ACTA PII PP. XI

LITTERAE APOSTOLICAE

PAG.

I. *Sagiensis dioecesis.* - Basilicae minoris privilegiis honestatur templum B. M. V. Liberatricis fidelium defunctorum, in oppido Montligeon Sagiensis dioecesis. - *29 Augusti 1928* 545

II. *Monasterii Sanctae Mariae.* - In abbatiam sui iuris erigitur monasterium S. Mariae Bonae Spei, monialium O. S. B., apud Colwich in archidioecesi Birmingamiensi. - *18 Septembris 1928* . . . 547

III. *Commissum Nobis.* - Sedes seu residentia Patriarchae Ciliciae Armenorum restituitur in Bzommar prope Berythum in Libano. - *15 Octobris 1928* 548

IV. *Praedecessor Noster.* - Restituitur archiepiscopalis Ecclesia Constantinopolitana Armenorum. - *15 Octobris 1928* 549

V. *Missionariorum Filiorum.* - Titulo ac privilegiis Basilicae minoris honestatur templum Immaculati Cordis B. M. V. in civitate Sancti Iacobi de Chile, Congregationis Missionariorum Filiorum eiusdem Immaculati Cordis. - *6 Febr. 1929* 551

VI. *Ex Apostolico munere.* - Dismembrato territorio ex vicariatu apostolico de Siwantze erigitur praefectura apostolica de Tsining in Sinis, cleri indigeni curis tradenda. - *8 Februarii 1929* . . 552

VII. *Pastorale officium.* - Fines immutantur inter vicariatum apostolicum de Brazzaville et praefecturam apostolicam de Ubanghi-Chari in Africa. - *8 Febr. 1929* 553

VIII. *Litteris Apostolicis.* - Ordinariis, sacerdotibus et christifidelibus dioecesium ac ditionum Americae Latinae privilegia ad decennium conceduntur. - *30 Apr. 1929* 554

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Bolivarensis* - Decretum dismembrationis et unionis. - *23 Aprilis 1929* . . 558

II. *Portus Principis* - *Capitis Haitiani* et *Gonaivensis.* - Decretum dismembrationis et unionis paroeciarum. - *25 Iunii 1929* 558

III. De finium dioecesium mutatione . . . 559

IV. Provisio Ecclesiarum 560

S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

Approbationes 560

S. CONGREGATIO RITUUM

PAG.

I. *Andegaven.* - Decretum super virtutibus in causa Beatificationis et Canonizationis Ven. Servae Dei Ioannae Delanoue Institutricis Sororum S. Annae a Providentia nuncupantur. - *7 Iunii 1929* 562

II. *Venetien.* - Decretum introductionis causae Beatificationis seu Declarationis martyrii Servi Dei Petri Renati Rogue Presbyteri Congregationis Missionis, in odium fidei, uti fertur interempti. - *12 Iunii 1929* 564

III. *Sancti Flori.* - Decretum introductionis causae Beatificationis et Canonizationis Servae Dei Catharinae Jarrige, Virginis e Tertio Ordine S. Dominici. - *12 Iunii 1929* 567

IV. Comunicato 570

S. CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

Viterbien. et *Tuscanen.* - De unione Seminariorum Viterbiensis et Tuscanensis in Seminarium interdioecesanum Viterbii constituendum. - *15 Iunii 1928* . . . 571

ACTA TRIBUNALIUM

S. ROMANA ROTA

Citatio edictalis: *Marianopolitana.* - Nullitatis matrimonii (Viau-Charlebois). - *10 Augusti 1929* 572

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

Responsa ad proposita dubia. - *20 Iulii 1929* 573

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. S. Congregazione Concistoriale: *Avviso di concorso* 575

II. S. Congregazione dei Riti: *Congregazione Antipreparatoria* 575

III. Tribunale della S. R. Rota: *Avviso* . . 575

IV. Segreteria di Stato: *Nomine* 576

V. Necrologio 576

Annus XXI - Vol. XXI 2 Septembris 1929 Num. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

LITTERAE APOSTOLICAE

I

BASILICAE MINORIS PRIVILEGIIS HONESTATUR TEMPLUM B. M. V. LIBERATRICIS FIDELIUM DEFUNCTORUM IN OPPIDO MONTLIGEON SAGIENSIS DIOECESIS.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Sagiensis dioecesis intra fines Pii Operis a *Montligeon* vulgo nuncupati exstat sedes, quod, Deo iuvante, longe lateque non modo in Europa sed in aliis quoque dissitis orbis terrarum regionibus floret. Ad congruam Pii Operis praedicti principem sedem aptandam, ecclesia in honorem Beatae Mariae Virginis sub titulo Liberatricis fidelium defunctorum in expiatorio carcere degentium exstructa est; atque ingentem pecuniae summam, quae erat novo templo erigendo necessaria, oblationibus donisque suis christifideles ex omni orbis terrarum parte Pii Operis moderatoribus suppeditarunt. Templum ipsum, quod vicesimo et octavo die huius mensis Augusti, adstantibus pluribus Galliae episcopis, abbatibus, clero, populoque confertissimo sollemniter tandem consecratum est, amplitudine sua, structurae architectonicae stylo, conspicuis artis operibus, quibus ornatur, plane dignum omnium laudibus videtur, adeo ut principem inter omnes sacras aedes non modo Sagiensis dioecesis sed etiam finitimae totius regionis locum nunc facile teneat. Anno MDCCCCXIII, ut erat in omnium votis, sedes canonica frugiferi Pii Operis Expiatorii illo in templo constituta est, quod indulgentiis privilegiisque spiritualibus Decessores Nostri locupletarunt; in eodemque pie continenterque Deo inservit sex

cappellanorum conlegium, qui inibi liturgicas per annum functiones sacras peragunt, et iuxta statuta Defunctorum officium cotidie recitant. Hisce omnibus attento ac sedulo studio perpensis, cum venerabilis frater Noster Vincentius S. R. E. Cardinalis Vannutelli, Episcopus Ostiensis ac Praenestinus, Sacri Conlegii Decanus, et eiusdem Pii Operis Expiatorii apud Nos et Romanam Curiam Patronus, amplissimo suo suffragio commendet preces Sagiensium Episcopi, qui, ut templi laudati Operis Expiatorii a *Montligeon* decus augeatur, Nos enixe rogat ut eidem templo dignitatem titulumque basilicae minoris impertiri dignemur: Nos, ad significandam etiam peculiarem Nostram pietatem in fideles defunctos in Purgatorio detentos Ecclesiae suffragiis sublevandos, votis hisce adnuendum ultro libenterque existimavimus. Quapropter, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus sacrorum Rituum Congregationi praepositis, motu proprio ac de certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, perpetuumque in modum, enunciatam ecclesiam in honorem Beatae Mariae Virginis sub titulo Liberatricis Fidelium defunctorum in expiatorio carcere degentium Deo dicatam, quae, Sagiensis dioecesis intra fines, sedes centralis est Pii Operis a *Montligeon* vulgo nuncupati, titulo ac dignitate Basilicae minoris honestamus, cum omnibus honoribus, praerogativis, indultis, privilegiisque, quae iuxta normam et morem vigentem, huius tituli dignitatisque propria sunt.

Haec mandamus, decernentes praesentes Litteras, quae die tantum octava ab eiusdem ecclesiae consecratione memorata publicandae sunt, firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus iugiter sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIX m. Augusti, an. MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

IN ABBATIAM SUI IURIS ERIGITUR MONASTERIUM S. MARIAE BONAE SPEI, MONIALIUM O. S. B., APUD COLWICH IN ARCHIDIOECESI BIRMINGAMIENSI.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Monasterii Sanctae Mariae a Bona Spe, quod apud civitatem *Colwich* nuncupatam intra fines Birmingamiensis dioecesis exstat, moniales ad Nos humiliter referunt idem suum monasterium originem duxisse a prioratu Nostrae Dominae de Bona Spe, qui, filialis monasterii Cameracensis monialium Sancti Benedicti, anno MDCLII, pro mulieribus Anglis fundatus est, quae, patria exsules ob tunc in Anglia saevientem persecutionem, Lutetiae Parisiorum degebant. Parisiensis vero ipsius monasterii moniales, post fere ab incunabulis annos centum et quinquaginta, saeculo decimo octavo exeunte, perturbatione magna Gallica grassante, Angliam petierunt, ibique, variis in locis antea exceptae, apud *Cannington* dein moratae sunt, eademque in domo canningtonensi, primae omnium in Anglia, perpetuae Sanctissimi Sacramenti adorationis inceperunt pium opus, quod, per centum circiter annos continuatum, adhuc mirabiliter durat. Decessor vero Noster rec. mem. Gregorius Pp. XVI Litteris Apostolicis sub anulo die decima sexta Iulii an. MDCCCXXXIII datis monasterium canningtonense totamque eius Religiosarum familiam sub directo et immediato Sanctae Apostolicae Sedis patrocinio posuit. At rescripto die XX m. Augusti an. MDCCCCXXVI obsignato Sacra Congregatio pro Religiosorum Sodalium Negotiis monasterium idem Sanctae Mariae Bonae Spei, quod iam anno MDCCCXXXVI, Sancta Sede probante, a Cannington ad hodiernum locum *Colwich* nuncupatum, nunc intra Birmingamiensis archidioecesis fines, translatum erat, Congregationi iterum Anglicae Ordinis Sancti Benedicti aggregatum, dictae Congregationis Abbatis Praesidis iurisdictioni subiecit. Moniales autem eiusdem monasterii, ad firmitatem praesertim Instituti obtinendam, enixas nunc Nobis supplicationes adhibent ut illud, ad hunc usque diem in prioratum tantum constitutum, de benignitate Nostra in abbatiam erigere dignemur, ita ut more ceterarum Congregationis domorum abbatissa potestatis perpetuae novae abbatiae per Nos erectae regimini praesideat. Nos propterea, quibus nihil antiquius est, quam ut religiosae vitae monumenta debito opportunoque decore honestentur, hisce supplicationibus ultro libenterque annuere existimavimus. Conlatis igitur consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Sacrae Congregationi praepositis pro Regu-

cappellanorum conlegium, qui inibi liturgicas per annum functiones sacras peragunt, et iuxta statuta Defunctorum officium cotidie recitant. Hisce omnibus attento ac sedulo studio perpensis, cum venerabilis frater Noster Vincentius S. R. E. Cardinalis Vannutelli, Episcopus Ostiensis ac Praenestinus, Sacri Conlegii Decanus, et eiusdem Pii Operis Expiatorii apud Nos et Romanam Curiam Patronus, amplissimo suo suffragio commendet preces Sagiensium Episcopi, qui, ut templi laudati Operis Expiatorii a *Montligeon* decus augeatur, Nos enixe rogat ut eidem templo dignitatem titulumque basilicae minoris impertiri dignemur: Nos, ad significandam etiam peculiarem Nostram pietatem in fideles defunctos in Purgatorio detentos Ecclesiae suffragiis sublevandos, votis hisce adnuendum ultro libenterque existimavimus. Quapropter, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus sacrorum Rituum Congregationi praepositis, motu proprio ac de certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, perpetuumque in modum, enunciatam ecclesiam in honorem Beatae Mariae Virginis sub titulo Liberatricis Fidelium defunctorum in expiatorio carcere degentium Deo dicatam, quae, Sagiensis dioecesis intra fines, sedes centralis est Pii Operis a *Montligeon* vulgo nuncupati, titulo ac dignitate Basilicae minoris honestamus, cum omnibus honoribus, praerogativis, indultis, privilegiisque, quae iuxta normam et morem vigentem, huius tituli dignitatisque propria sunt.

Haec mandamus, decernentes praesentes Litteras, quae die tantum octava ab eiusdem ecclesiae consecratione memorata publicandae sunt, firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus iugiter sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIX m. Augusti, an. MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

IN ABBATIAM SUI IURIS ERIGITUR MONASTERIUM S. MARIAE BONAE SPEI, MONIALIUM O. S. B., APUD COLWICH IN ARCHIDIOECESI BIRMINGAMIENSI.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Monasterii Sanctae Mariae a Bona Spe, quod apud civitatem *Colwich* nuncupatam intra fines Birmingamiensis dioecesis exstat, moniales ad Nos humiliter referunt idem suum monasterium originem duxisse a prioratu Nostrae Dominae de Bona Spe, qui, filialis monasterii Cameracensis monialium Sancti Benedicti, anno MDCLII, pro mulieribus Anglis fundatus est, quae, patria exsules ob tunc in Anglia saevientem persecutionem, Lutetiae Parisiorum degebant. Parisiensis vero ipsius monasterii moniales, post fere ab incunabulis annos centum et quinquaginta, saeculo decimo octavo exeunte, perturbatione magna Gallica grassante, Angliam petierunt, ibique, variis in locis antea exceptae, apud *Cannington* dein moratae sunt, eademque in domo canningtonensi, primae omnium in Anglia, perpetuae Sanctissimi Sacramenti adorationis inceperunt pium opus, quod, per centum circiter annos continuatum, adhuc mirabiliter durat. Decessor vero Noster rec. mem. Gregorius Pp. XVI Litteris Apostolicis sub anulo die decima sexta Iulii an. MDCCCXXXIII datis monasterium canningtonense totamque eius Religiosarum familiam sub directo et immediato Sanctae Apostolicae Sedis patrocinio posuit. At rescripto die XX m. Augusti an. MDCCCCXXVI obsignato Sacra Congregatio pro Religiosorum Sodalium Negotiis monasterium idem Sanctae Mariae Bonae Spei, quod iam anno MDCCCXXXVI, Sancta Sede probante, a Cannington ad hodiernum locum *Colwich* nuncupatum, nunc intra Birmingamiensis archidioecesis fines, translatum erat, Congregationi iterum Anglicae Ordinis Sancti Benedicti aggregatum, dictae Congregationis Abbatis Praesidis iurisdictioni subiecit. Moniales autem eiusdem monasterii, ad firmitatem praesertim Instituti obtinendam, enixas nunc Nobis supplicationes adhibent ut illud, ad hunc usque diem in prioratum tantum constitutum, de benignitate Nostra in abbatiam erigere dignemur, ita ut more ceterarum Congregationis domorum abbatissa potestatis perpetuae novae abbatiae per Nos erectae regimini praesideat. Nos propterea, quibus nihil antiquius est, quam ut religiosae vitae monumenta debito opportunoque decore honestentur, hisce supplicationibus ultro libenterque annuere existimavimus. Conlatis igitur consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Sacrae Congregationi praepositis pro Regu-

larium negotiis pertractandis, apostolica Nostra auctoritate, perpetuumque in modum, praesentium Litterarum tenore prioratum monialium Sanctae Mariae Bonae Spei, apud *Colwich* in archidioecesi Birmingamiensi positum, Ordinis Sancti Benedicti, in abbatiam sui iuris, servatis servandis, Congregationi Anglicae eiusdem Ordinis incorporatam, erigimus; ac propterea statuimus ut ex nunc et in posterum novae abbatiae Sanctae Mariae a Bona Spe, sic per Nos erectae, regimini abbatissae in posterum eligendae potestate perpetua, servatis iugiter de iure servandis, praesideant. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec edicimus, mandamus decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exsistere et fore, suosque plenos et integros effectus sortiri atque obtinere, illisque monialibus ad quas spectant vel in posterum spectare poterunt plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque fieri atque inane si quid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVIII mensis Septembris an. MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

SEDES SEU RESIDENTIA PATRIARCHAE CILICIAE ARMENORUM RESTITUITUR IN BERYTHUM PROPE BZOMMAR IN LIBANO.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Commissum Nobis divinitus supremi Apostolatus officium postulat ut Ecclesiarum omnium felici statui consulamus et ea sollicito studio decernamus quae catholico nomini aeternaeque fidelium saluti bene, prospere ac feliciter eveniant. Iamvero rec. me. Praedecessor Noster Pius Pp. XI, auctoritate Apostolica exstinxit et abolevit titulum primatialem atque archiepiscopalem Armeniae Constantinopolitanae Ecclesiae; deinde Constantinopolitanam ecclesiasticam Armenorum provinciam Patriarchatui Ciliciae perpetuo univit, mandans ut novus Patriarcha eiusdemque successores titulo fruerentur Patriarcharum Ciliciae Armenorum; ut iidem in urbe Constantinopolitana residerent eandemque Constantinopolitanam Ecclesiam ordinaria iurisdictione gubernarent. Voluit insuper ut praedictus Patriarchatus iisdem limitibus coërceretur, quibus Ciliciae Patriarchatus et Primatiatus Constantinopoleos tunc tem-

poris continebantur. Verum cum in praesenti, rerum conditiones aliae omnino sint ac tunc temporis fuerunt, Patriarcha Ciliciae Armenorum hodiernus, venerabilis frater Paulus Petrus XIII Terzian, vota exprimens Armenorum Episcoporum in Urbe congregatorum, Nos enixis precibus flagitavit ut residentiam Patriarchae ipsius eiusque successorem a Constantinopolitana civitate in Libanum transferre velimus. Nos autem votis his annuentes, de consilio venerabilium fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium Congregationi praepositis pro Ecclesia Orientali, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, decernimus ac mandamus, ut, attentis praesentibus rerum adiunctis, sedes seu residentia Patriarchae Ciliciae Armenorum eiusque successorum restituatur in Libano, scilicet in urbe *Beyrouth* prope Bzommar, ubi iam primi Patriarchae Armeni sunt commorati.

Id concedimus, mandamus, statuimus decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum futuris temporibus suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate quavis, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XV mensis Octobris an. MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IV

RESTITUITUR ARCHIEPISCOPALIS ECCLESIA CONSTANTINOPOLITANA ARMENORUM.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Praedecessor Noster, rec. me., Pius Pp. IX Apostolica auctoritate exstinxit atque abolevit titulum primatialem atque archiepiscopalem Armeniae Constantinopolitanae Ecclesiae. Deinde Constantinopolitanam ecclesiasticam Armenorum provinciam Patriarchatui Ciliciae perpetuo univit, mandans ut novus Patriarcha, eiusque successores titulo fruerentur Patriarcharum Ciliciae Armenorum, ut iidem in urbe Constantinopolitana residerent, eandemque Constanti-

nopolitanam Ecclesiam ordinaria iurisdictione gubernarent. Voluit insuper ut praedictus Patriarchatus iisdem limitibus coërceretur, quibus Ciliciae Patriarchatus et Primatiatus Constantinopoleos tunc temporis continebantur. Sed cum, inspectis mutatis rerum conditionibus, quae aliae omnino sunt in praesentiarum quam quae tunc temporis fuerunt, votis annuentes tam hodierni Patriarchae Ciliciae Armenorum Pauli Petri Terzian, quam aliorum Episcoporum Armenorum in Urbe congregatorum, de potestatis apostolicae plenitudine, per Apostolicas Litteras hac ipsa die sub anulo Piscatoris datas, sedem sive residentiam ipsius Patriarchae Ciliciae Armenorum et successorum eius in posterum, ex urbe Constantinopolitana in Libanum restituerimus, opportunum etiam visum est consilium archiepiscopali iterum titulo Ecclesiam Constantinopolitanam Armenorum decorare. Auditis itaque venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Congregationi praepositis pro Ecclesia Orientali, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae similiter Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore Ecclesiam Constantinopolitanam Armenorum titulo archiepiscopali iterum decoramus, sine ecclesiastica provincia, et volumus ut idem Ecclesiae, sic per Nos ad archiepiscopalem dignitatem restitutae, praeficiatur Antistes qui eam iure ordinario gubernet ac regat; firmis tamen manentibus memorata sedium unione, titulo Patriarchae Ciliciae Armenorum, et iurisdictione Patriarchae in totum Patriarchatum, quem ad modum Decessor Noster praelaudatus statuit.

Haec volumus atque statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate quavis, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XV mensis Octobris an. MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

V

TITULO AC PRIVILEGIIS BASILICAE MINORIS HONESTATUR TEMPLUM IMMACULATI CORDIS B. M. V. IN CIVITATE SANCTI IACOBI DE CHILE, CONGREGATIONIS MISSIONARIORUM FILIORUM EIUSDEM IMMACULATI CORDIS.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Missionariorum Filiorum Immaculati Cordis Beatae Mariae Virginis in ditione Chilensi Moderator provincialis Nos edocet hoc anno quinquagesimum recurrere anniversarium a dedicatione templi, quod sub titulo Immaculati Cordis Beatae Mariae Virginis Missionarii Filii Immaculati Cordis Beatae Mariae Virginis Sancti Iacobi de Chile in civitate primum erexerunt. Structura praenobili, amplitudine ac magnificentia templum ipsum praefulget, decem altaribus exornatur affabre confectis, pluribusque imaginibus devotis ac sacris reliquiis decoratur. Aptis inibi sacris vasis, pretiosis et praedivitibus supellectilibus paramentisque divinus cultus peragitur a frugiferae Congregationis praefatae clero, qui templo addictus religiosam vitam in adiectis aedibus vivit. Frequentes in templo christifideles sacris functionibus adsunt, sacramenta suscipiunt, verbum Dei audiunt; in eodemque templo plures piae sodalitates et catholicae consociationes, quae ad bonum christifidelium spirituale spectant, propriam sedem habent. Cum propterea provincialis Moderator Congregationis Missionariorum Filiorum Cordis Immaculati Beatae Mariae Virginis, communia vota depromens utriusque cleri populariumque, enixas nunc Nobis preces adhibuerit ut quinquagesimi anni praedicti occasione titulo ac privilegiis Basilicae minoris honestare velimus templum ipsum: Nos, attenta quoque amplissima commendatione tum venerabilis fratris Archiepiscopi Sancti Iacobi de Chile tum dilecti fili Procuratoris generalis laudatae Congregationis Missionariorum Filiorum Immaculati Cordis Beatae Mariae Virginis, ut pietas christifidelium erga Beatissimae Deiparae Immaculatum Cor impensius foveatur itemque peculiare sit Congregationi praefatae Nostrae benevolentiae testimonium, ultro libenterque huiusmodi supplicationibus adnuendum existimavimus. Conlatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Congregationi Sacrorum Rituum praepositis, de certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum enunciatum templum in honorem Immaculati Cordis Beatae Mariae Virginis Deo dicatum in civitate atque archidioecesi Sancti Iacobi de Chile, dignitate ac

titulo Basilicae minoris decoramus cum omnibus privilegiis, quae iuxta dispositiones apostolicas vel decreta ecclesiis hoc titulo honestatis competunt.

Contrariis non obstantibus quibuslibet. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas, atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent seu pertinere poterunt plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VI m. Februarii an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VI

DISMEMBRATO TERRITORIO EX VICARIATU APOSTOLICO DE SIWANTZE ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE TSINING IN SINIS, CLERI INDIGENI CURIS TRADENDA.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ex Apostolico munere, quo divinitus fungimur, ad rei christianae incrementum procurandum sollicito studio consulimus ut in nimium amplis terrae plagis, aucto operariorum numero, apta iurisdictio ecclesiastica opportune constituatur. Quapropter cum venerabilis frater Episcopus titulo Paroecopolitanus, Vicarius de Siwantze Apostolicus, Nos edocuerit territorium suae iurisdictioni subiectum late extensum ac multitudine incolarum conspicuum esse, ideoque Nos rogaverit ut suus de Siwantze vicariatus ad catholicam fidem validius inibi promovendam in duas partes divideretur, ex qua una clero indigenae committenda esset: Nos huiusmodi votis, suffragio amplissimo auctis venerabilis fratris Celsi Costantini, Archiepiscopi titulo Theodosiopolitani, Delegati Apostolici Nostri in Sinis, concedendum ultro libenterque existimavimus. Quapropter conlatis quoque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui Propagandae Fidei negotiis sunt praepositi, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore mandamus

ut ex nunc et in posterum territorium, quod civiles subpraefecturas de *Feng-cheng*, *Leang-Tcheng*, *Kining*, *Tao-lin* complectitur, a vicariatu apostolico de Siwantze seiungatur; atque idem territorium sic separatum in novum vicariatum apostolicum erigimus, cui nomen facimus *de Tsining*. Ipsum vero vicariatum apostolicum de Tsining ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum cleri indigenae curis tradimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exsistere et fore, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectat et in posterum spectare poterit in omnibus plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VIII m. Februarii an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VII

FINES IMMUTANTUR INTER VICARIATUM APOSTOLICUM DE BRAZZAVILLE ET PRAEFECTURAM APOSTOLICAM DE UBANGHI-CHARI IN AFRICA.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Pastorale officium Nobis commissum nihil Nos magis sollicitat quam spiritualibus locorum necessitatibus, ut christifideles opportunis praesidiis adiuventur, omni, quo cum Deo possumus, studio sollerter providere. Hac ratione commoti, cum Vicarius Apostolicus de Brazzaville ad utilitatem vicariatus nimium ampli sui provehendam atque ad rei catholicae progressum inibi procurandum Nos rogaverit ut septentrionalem eiusdem vicariatus partem, quam *de la Haute Sangha* nuncupant, finitimae praefecturae apostolicae de Ubanghi Chari adiungere seu adnectere velimus, atque ad id plenus etiam consensus accedat Praefecti Apostolici de Ubanghi Chari, Nos huiusmodi supplicationibus concedere censuimus. Quapropter, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore

a vicariatu apostolico de Brazzaville septentrionalem partem *de la Haute Sangha* nuncupatam, separamus sive dismembramus, atque idem territorium sic separatum sive dismembratum praefecturae apostolicae de Ubanghi Chari tribuimus sive adnectimus: quod bonum, felix faustumque in Domino siet.

Haec statuimus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, seu pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VIII m. Februarii an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VIII

ORDINARIIS, SACERDOTIBUS ET CHRISTIFIDELIBUS DIOECESIUM AC DITIONUM AMERICAE LATINAE PRIVILEGIA AC FACULTATES AD DECENNIUM CONCEDUNTUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Litteris Apostolicis sub anulo Piscatoris datis die XVIII m. Aprilis, an. MDCCCXCVII, rec. mem. Decessor Noster Leo Pp. XIII ad trentennium valitura Episcopis, presbyteris, christifidelibus Americae Latinae conspicua concessit privilegia, quae propterea transacto concessionis tempore nunc suo robore destituta sunt. Sed cum impensa, qua premimur, sollicitudo de Dominici gregis Nobis concrediti salute ad ea procuranda impellat Nos, quae in evidentem christifidelium utilitatem, feliciusque eorundem regimen noverimus redundare, privilegia memorata certo quodam modo renovanda existimavimus. At, ob iuris canonici Codicis promulgationem et mutatas temporum rerumque condiciones, nonnullae desiderabantur immutationes in priscae concessionis tenore; ideoque novum schema privilegiorum, quae sunt nunc concedenda, Sacris Romanae Curiae Congregationibus, pro materia ad unamquamque spectante, propositum est atque ab eisdem recognitum. Nunc autem, audita praesertim dilecti filii Nostri Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis a Secretis Sacrae

Congregationis Consistorialis relatione, exhibitas Nobis Episcoporum Americae Latinae preces ultro libenterque excipientes, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, a praecedenti facultatum recensione illis, quae haud necessaria videbantur vel in iuris canonici Codice iam continebantur, privilegiis ablatis, praesentium Litterarum tenore ad proximos decem annos, ab harum Litterarum data computandos, prorogamus facultates, quas omnibus et singulis dioecesium ac ditionum Americae Latinae Ordinariis, sacerdotibus et christifidelibus, ut infra, tribuimus. Earundem vero facultatum tenor sequens est:

1) Ordinarii locorum parochis vel missionariis, in regionibus seu locis in quibus ob magnam distantiam vel ob aliud impedimentum eisdem perdifficile sit, ex fontibus baptismalibus, ubi asservatur, desumere et secumferre aquam Sabbato Sancto et Pentecoste benedictam, possunt facultatem concedere aquam baptismalem benedicendi ea breviore formula, quae, a rec. mem. Decessore Nostro Paulo III missionariis in Peruvia apud Indos concessa, nunc in Appendice Ritualis Romani legitur.

2) Parochi et missionarii, si propter temporis defectum improbamque defatigationem vel aliis gravibus de causis omnes adhibere pro baptismo adultorum praescriptas caeremonias haud facile valeant, solis ritibus qui in Constitutione rec. mem. Pauli Pp. III *Altitudo* die 1 m. Iunii an. MDXXXVII data designantur, uti licite poterunt, praevio tamen Ordinarii consensu.

3) Item Ordinarii locorum deputare possunt, ad Sacramentum Confirmationis administrandum, sacerdotes quantum fieri potest in aliqua dignitate ecclesiastica constitutos, vel munere Vicarii foranei fungentes; nunquam vero simplices sacerdotes commorantes illis in locis in quibus praedictum Sacramentum administrandum erit; servata nova Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum *Instructione* pro simplice sacerdote ex Sedis Apostolicae delegatione Sacramentum Confirmationis administrante.

4) Iidem Ordinarii ad assistendum nuptiis iuxta formam a iure statutam delegare possunt sacerdotes, qui Missionum causa ad evangelizandos fideles vel ad aliud exercitium pietatis implendum in longinquas regiones, a parochiali aede dissitas, pergunt, iisdem Missionibus perdurantibus, absente Ordinario, vel parocho, vel Vicario cooperatore, atque iis servatis, quae, prouti res ferat et loci ac temporis condiciones observari permittant, matrimonii celebrationi ad normam Codicis iuris canonici canonis 1919 et seq. praemitti debent; facta tamen huius Apostolici indulti expressa mentione in unoquoque casu et iugiter firmis sacrorum canonum praescri-

ptionibus tum de iuribus parochi servandis tum de inscriptione in libris paroecialibus facienda.

5) Ordinarii pariter dispensare valent super matrimonialibus iuris dumtaxat ecclesiastici impedimentis, a quibus Sancta Sedes dispensare consuevit, exceptis proinde impedimentis, quae ex sacris Ordinibus maioribus vel ex affinitate in linea recta consummato matrimonio proveniunt: excepto quoque ob rei gravitatem impedimento de quo in canone 1075 nn. 2, 3; exceptis denique mixtae religionis et cultus disparitatis impedimentis, nisi speciales a Suprema Sacra Congregatione Sancti Officii facultates obtentae fuerint.

Pariter veniam iisdem facimus decernendi atque declarandi legitimam prolem nupturientium, dummodo ipsa in adulterio ne sit concepta: facta tamen in unoquoque casu, etiam in concedendis dispensationibus, huius Apostolici Indulti expressa mentione.

6) Fidelibus autem matrimonium contrahentibus largimur ut quocumque anni tempore nuptiarum benedictionem accipere possint, dummodo illis temporibus, in quibus ab Ecclesia nuptiae prohibentur, a nimia pompa abstineant; cauto tamen ut, si extra Missam benedictio nuptialis concedatur, formula in appendice « de Matrimonio » Ritualis Romani adhibeatur.

7) Concedimus pariter ut sacra Olea etiam antiqua, non tamen ultra duos annos, adhiberi possint, dummodo ne sint corrupta et nova vel recentiora sacra Olea, peracta omni diligentia, haberi nequeant.

8) Ordinarii permittere queunt sacerdotibus usum altaris portatilis, ita tamen ut huiusmodi usus sit tantum in fidelium bonum, atque illis in locis in quibus ecclesiae vel publica oratoria desint, aut paroecialis ecclesia sit longe distans, non vero in mari; dummodo celebrationis locus sit decens atque honestus, super petra sacra celebretur, et parochi ceterique sacerdotes, quibus haec facultas tribuetur, Sancti Evangelii explicatione vel catechesis traditione fideles Sacro adstantes instruant.

9) Ordinarii concedere possunt sacerdotibus facultatem celebrandi in navi sacrosanctum Missae Sacrificium, durante dumtaxat tempore itineris, dummodo locus, in quo Missa peragenda est, nihil indecens aut indecorum praeseferat, mare aut flumen sit adeo tranquillum, ut quodcumque e Calice effusionis sacrarum Specierum periculum absit; atque alter sacerdos, superpelliceo indutus, si adsit, celebranti presbytero adsistat.

10) Omnibus autem Americae Latinae christifidelibus permittimus ut a dominica Septuagesimae usque ad festum Sanctorum Apostolorum Petri ac Pauli praecepto annuae Confessionis et Communionis satisfacere possint.

11) Iisdem christifidelibus largimur, si loca inhabitent ubi prorsus impossibile vel saltem admodum sit difficile ad confessarium accedere, ut lucrari queant Indulgentias ac Iubilaea, quae Confessionem, Communionem et ieiunium requirunt, dummodo, servato ieiunio, sint corde saltem contriti, addito firmo proposito admissa, quamprimum poterunt, confitendi.

12) Denique largimur ut in causis tam criminalibus, quam ceteris quibuscumque forum ecclesiasticum concernentibus, quae in rem iudicatam iam non transierint, fieri possit appellatio in tertia instantia ad alterum Metropolitam vel Episcopum eiusdem provinciae, viciniorem ei a quo primo fuit lata sententia; integra tamen manente facultate ad Apostolicam Sedem, ad iuris tramitem, recurrendi.

Haec suprascripta, ut spirituali bono christifidelium in Americae Latinae regionibus degentium quantum in Domino possumus prospiciamus, concedere existimavimus, abrogatis deletisque auctoritate Nostra Apostolica omnibus et singulis Indiarum Occidentalium privilegiis quocumque nomine vel forma a Sancta Sede prius concessis. Contrariis quibuslibet, etiam speciali et individua mentione dignis, non obstantibus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXX m. Aprilis an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

BOLIVARENSIS

DISMEMBRATIONIS ET UNIONIS

DECRETUM

Cum ab Apostolica Sede expostulatum fuerit ut territorium paroeciae *Macas* e dioecesi Bolivarensi seiungeretur et iurisdictioni Sacrae Congregationis de Propaganda Fide subiiceretur, Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. PP. XI, probe noscens id in bonum animarum cessurum, atque attento voto R. P. D. Caroli M. De La Torre, Episcopi Guayaquilensis et Administratoris Apostolici dioecesis Bolivarensis, oblatis precibus annuendum censuit. Quapropter idem Ssmus, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, hoc Consistoriali decreto, perinde valituro ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expedirentur, territorium memoratae paroeciae *Macas* e dioecesi Bolivarensi seiungit et iurisdictioni Sacrae Congregationis de Propaganda Fide subiicit, ut missionariis ab ea dependentibus illud committere valeat. Contrariis quibusvis non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 25 Aprilis 1929.

C. Card. Perosi, *Secretarius.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Substitutus.*

II

PORTUS PRINCIPIS - CAPITIS HAITIANI ET GONAIVENSIS

DISMEMBRATIONIS ET UNIONIS PAROECIARUM

DECRETUM

Ad maiorem ecclesiastici regiminis commoditatem et utilitatem Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI benigne statuit ut territorium dioecesis Gonaivensis, nuper de suo Pastore primum provisae,

comprehendat integram provinciam civilem vulgo appellatam de *Artibonite*. Cum autem nonnullae paroeciae, ad archidioecesim Portus Principis et ad dioecesim Capitis Haitiani spectantes, intra limites memoratae civilis provinciae reperiantur, idem Ssmus Dominus Noster de plenitudine suae potestatis, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel sua interesse praesumant consensu, praesenti Consistoriali decreto, perinde valituro ac si Apostolicae sub plumbo Litterae desuper expeditae fuissent, paroecias vulgo nuncupatas *Hinche*, *Maissade*, *Marmelade*, *S. Michel*, cum omnibus et singulis clericis, fidelibus et ecclesiis ibidem exstantibus, a dioecesi Capitis Haitiani, cui usque adhuc pertinebant, separat, et Ecclesiae Gonaivensi in perpetuum coniungit; similiter paroeciam vulgo *de Thomonde* ab archidioecesi Portus Principis seiungit et cum clero, fidelibus et ecclesiis exstantibus eidem Gonaivensi dioecesi attribuit; contrariis non obstantibus quibuscumque. Ad haec autem exsecutioni mandanda idem Beatissimus Pater deputat R. P. D. Petrum Cogliolo, Antistitem Urbanum, et Secretarium Apostolicae Internuntiaturae Haitianae, eidem tribuens necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet ecclesiasticum virum in dignitate constitutum, cum onere mittendi ad hanc Sacram Congregationem, intra sex menses a data praesentium computandos, authenticum exemplar executionis peractae.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis die 25 Iunii 1929.

C. Card. Perosi, *Secretarius*.

L ✠ S.

† Fr. Raphaël C., Archiep. Thessalonicen., *Adsessor*.

III

DE FINIUM DIOECESIUM MUTATIONE

Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, sequentes mutationes finium dioecesium benigne statuere dignatus est:

7 Iunii 1929. — Plocensis-Varsaviensis. Pagus «Rynia» a paroecia «Zegrze» et a dioecesi Plocensi divisus est atque paroeciae «Nieporet» archidioecesis Varsaviensis perpetuo coniunctus.

— Gnesnensis et Posnaniensis. Pagi «Orzechowo» et «Pięczkowo» a paroecia «Dębno» et ab archidioecesi Posnaniensi separati sunt atque decanatui «Miłosław» archidioecesi Gnesnensis perpetuo uniti.

28 Iunii. — QUEBECENSIS-SANCTI GERMANI. Pagus « Blier » una simul cum territorio adiacente per circiter duo millia passuum, separatus est a paroecia S. Eleutherii et ab archidioecesi Quebecensi atque paroeciae S. David de Sully, in dioecesi Sancti Germani, perpetuo incorporatus.

IV

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

19 Iulii 1929. — Metropolitanae Ecclesiae Sancti Andreae et Edimburgi praefecit R. D. Iosephum Mac Donald, O. S. B. hactenus Abbatem monasterii ad S. Benedictum in civitate *Fort-Augustus*, dioecesis Aberdoniensis.

26 Iulii. — Abbatiae *nullius* Sancti Pauli extra moenia Urbis, R. D. Hildebrandum Vannucci, O. S. B. Congr. Casinensis.

2 Augusti. — Cathedrali Ecclesiae Garanhunensi, R. P. D. Antonium De Paiva, hactenus Episcopum Ilheosensem.

— Cathedrali nuper erectae Ecclesiae de Lages in Brasilia, R. P. Danielem Hostin, O. F. M.

— Cathedrali Ecclesiae Uberabensi, R. P. Antonium Colturato, in Ordine F. M. Capuccinorum Aloisium a Sancta Anna.

6 Augusti. — Titulari episcopali Ecclesiae Lamiensi, R. D. Henricum Lemiroy, decanum Yprensem, deputatum coadiutorem, cum iure futurae successionis, R. P. D. Gustavi Iosephi Waffelaert, Episcopi Brugensis.

16 Augusti. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Cotradensi, R. P. D. Eliam Ioannem Iosephum Morel, hactenus Archiepiscopum Pondicheriensem.

SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

APPROBATIONES

Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI decretis Sacrae Congregationis negotiis Religiosorum sodalium praepositae:

12 Martii 1929. — Institutum Sororum, vulgo *Petites Sœurs Dominicaines Garde-Malades des Pauvres* nuncupatarum, approbavit una cum eius Constitutionibus, sed has ad septennium tantum, experimenti gratia.

— Constitutiones Instituti Sororum vulgo *Ausiliatrici delle anime del Purgatorio* nuncupatarum, definitive approbavit.

— Constitutiones Instituti Sororum vulgo *Suore della Dottrina Cristiana* nuncupatarum, definitive approbavit.

— Constitutiones Instituti Sororum vulgo *de la Retraite Chrétienne* nuncupatarum, ad septennium experimenti gratia approbavit.

— Institutum Sororum vulgo *Francescane della S. Famiglia* nuncupatarum, cuius domus princeps in dioecesi Treviren. sita est, laudavit, eiusque Constitutiones ad septennium experimenti gratia approbavit.

30 Aprilis. — Institutum Sororum a S. Ioseph cuius domus princeps in dioecesi Treviren. sita est, laudavit, eiusque Constitutiones ad septennium, experimenti gratia, approbavit.

— Institutum Sororum vulgo *Petites Sœurs de la Sainte Famille* nuncupatarum, cuius domus princeps in dioecesi Sherbrooken. sita est, laudavit, eiusque Constitutiones ad septennium, experimenti gratia approbavit.

— Institutum Sororum vulgo *Missionarie dell'Immacolata Concezione della Madre di Dio* nuncupatarum, cuius domus princeps in Praelatura *nullius* Santaremen. sita est, laudavit, eiusque Constitutiones ad septennium experimenti gratia approbavit.

— Institutum Sororum *Mariae Ssmae Consolatricis* cuius domus princeps in archidioecesi Mediolanen. sita est, approbavit una cum eius Constitutionibus, sed has ad septennium tantum, experimenti gratia.

— Institutum Sororum *a Sacra Familia* cuius domus princeps in dioecesi Mechlinien. sita est, approbavit una cum eius Constitutionibus, sed has ad septennium tantum experimenti gratia.

— Constitutiones Sororum *a Doctrina Christiana*, definitive approbavit.

— Institutum Sororum vulgo *Francescane Missionarie di Maria Ausiliatrice* nuncupatarum, cuius domus princeps in dioecesi Carthaginen. sita est, laudavit, eiusque Constitutiones ad septennium experimenti gratia, approbavit.

— Institutum Sororum vulgo *Povere Scolastiche del Terzo Ordine di S. Francesco Serafico* nuncupatarum, cuius domus princeps in dioecesi Lincien. sita est, laudavit, eiusque Constitutiones ad septennium, experimenti gratia, approbavit.

— Institutum Sororum vulgo *Terziarie Domenicane di Nostra Signora del S. Cuore* nuncupatarum, cuius domus princeps in dioecesi Capifonten. sita est, laudavit, eiusque Constitutiones ad septennium, experimenti gratia approbavit.

— Constitutiones Instituti Sororum vulgo *di S. Francesco della B. V. M. degli Angeli* nuncupatarum, cuius domus princeps in dioecesi Treviren. sita est, definitive approbavit.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

ANDEGAVEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVAE DEI IOANNAE DELANOUE INSTITUTRICIS SORORUM SANCTAE ANNAE A PROVIDENTIA NUNCUPATARUM.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus, nempe Fide, Spe et Caritate in Deum et proximum, necnon cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine ac Temperantia earumque adnexis, in gradu heroico, in casu et ad effectum de quo agitur?

Oppidum haud ignobile, Salmurium nuncupatum, intra dioecesis Andegavensis fines nascentem vidit, saeculo XVII, Servam Dei Ioannam Delanoue, ex piis honestisque parentibus, qui modicam exercentes mercaturam in timore Domini vitam degere satagebant. Pueritia nitide exacta, ubi primum virtutis meritum et vitii dedecus plane intelligere valuit, peccatum horrescere coepit, et quidquid vitium saperet in aliis quoque reprehendebat, saepe matre de suis defectibus admonita. Subinde conscientiae stimulis vexata, ad confessarium saepe accedebat, qui quum esset Iansenianorum doctrinis imbutus, nullum opportunum Ioannae praebere remedium sciebat.

Parentibus orbata, in saniorem confessarium incidit, qui statim ei praecepit, ut negotiationi, quam a patre veluti hereditatem acceperat, minime vacaret diebus festis. Annuit Ioanna, quamvis loci consuetudo contrarium suaderet, paratamque se exhibuit potius ad quamlibet temporalem iacturam, quam animae detrimentum subeundum. Ex illo tempore mira in eius animo facta est mutatio, qui ad avaritiam pronus videbatur, et totus in caritatis opera conversus est. Itaque paulo post, relicta rerum temporalium negotiatione, evangelicam assequi perfectionem impenso studio sibi constituit, arctamque sanctitatis viam alacriter est ingressa. Olim vero per oppidi semitas obviam habuit puellam quae externo corporis habitu in egestate et desolatione sese versari patefaciebat. Dei Famula misericordia mota eam tamquam orphanam secum duxit in domum suam, ubi pium

Institutum collocare voluit pro puellis excipiendis probeque educandis. Caelesti visione illustrata, statim alias adolescentulas recepit piasque feminas adiecit, novam condidit societatem, divinae Providentiae praesidio omnino innixam, quam Sanctae Annae a Providentia nuncupavit. Atque insperatas opes a Providentia saepe recepit, quibus exordientis societatis calamitatibus et necessitatibus non semel commode occurrere valuit. Ita aperte a Dei Providentia adiuta caritatem suam ad exteros egenos et infirmos extendebat, eamque nemini denegabat. Piae societati opportunas tradidit regulas, advigilabatque attente ne disciplinae vigor elangueret. Ipsa vero Dei Famula caelestem sibi conciliare opem maxime studebat, insuetis corporis poenitentiis carnes suas macerabat, modico et insuavi cibo vescebatur. Hoc vitae austerissimae genus tenens, plures piae societatis domos diversis in locis instituit, omnigenis caritatis operibus intenta, ad aetatis suae annum septuagesimum pervenit, quo sancte in Domino requievit, relicta singulari sanctitatis fama, quae demortuae virtutes ac laudes ubique celebrabat.

Exinde exortum desiderium Famulae Dei caelestes honores comparandi, conditisque Ordinaria et Apostolica auctoritate inquisitionibus, servato iuris ordine, de eiusdem heroicis virtutibus habita est Congregatio Antepraeparatoria in aedibus Reverendissimi Card. Andreae Frühwirth, Causae Relatoris, die 20 Aprilis anno 1920, quam secuta est Congregatio Praeparatoria in Palatio Apostolico Vaticano die 24 Maii anno 1927. Novissime vero, scilicet die 28 mensis Maii vertentis anni, coactus est universus disceptantium coetus coram Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XI, in quo a memorato Cardinali Ponente Dubium ad discutiendum propositum fuit: *An constet de virtutibus theologalibus, nempe Fide, Spe et Caritate in Deum et proximum, necnon cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine ac Temperantia, earumque adnexis, in gradu heroico, in casu et ad effectum, de quo agitur?* Qui aderant omnes tum Reverendissimi Cardinales, tum Patres Consultores suffragia sua ediderunt, quae Beatissimus Pater intento animo prosecutus est, suum tamen pronunciare iudicium in alium diem distulit precesque continuandas esse hortatus est adstantes pro maiore divini luminis copia impetranda.

Mentem autem suam pandere volens hodiernam diem qua solemnia in honorem sacratissimi Cordis Iesu peraguntur, selegit. Quare, Sacro devotissime facto, accitisque Reverendissimis Cardinalibus Camillo Laurenti, sacrorum Rituum Congregationi Praefecto, et Andrea Frühwirth, Causae Ponente, una cum R. P. Carolo Salotti, sanctae Fidei Promotore generali, meque infrascripto a secretis, eisque adstantibus, Pontificio solio assidens solemniter edixit: *Ita constare de heroicis virtutibus Ven. Servae Dei Ioannae*

Delanoue, nempe de Fide, Spe, Caritate in Deum ac proximum, nec non de Prudentia, Iustitia, Fortitudine, Temperantia earumque adnexis, in gradu heroico, in casu et ad effectum, de quo agitur, ut ad quatuor miraculorum discussionem procedi queat.

Hoc vero decretum evulgari et in acta sacrorum Rituum Congregationis inseri iussit, septimo idus Iunii anno millesimo nongentesimo vicesimo nono.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Mariani, *Secretarius.*

II

VENETEN.

BEATIFICATIONIS SEU DECLARATIONIS MARTYRII SERVI DEI PETRI RENATI ROGUE PRESBYTERI CONGREGATIONIS MISSIONIS, IN ODIUM FIDEI, UTI FERTUR, INTEREMPTI.

Super dubio

An sit signanda Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur?

Inter illos vigiles fortesque in fide viros utriusque cleri qui ad exemplum sacrorum antistitum in nefanda perturbatione gallica saeculi XVIII exeuntis, non armis mortiferis corporeisque viribus sed divino iustitiae et veritatis spiritu afflati, pro Christo et Ecclesia satanae eiusque sectatoribus constanter obstiterunt, atque in extremo discrimine de impio et maligno hoste illustri victoria triumpharunt, alter accenseri potest ipsius Christi et Ecclesiae minister Petrus Renatus Rogue, sacerdos e Congregatione Missionis, de cuius causa et fama sanctitatis et martyrii apud sacrorum rituum Congregationem disceptatum est. Interim de eius vita et gestis quaedam breviter narrare iuvat ex actis processualibus desumpta: Petrus Renatus in urbe Venetensi e piis honestisque parentibus Claudio Rogue, Andegavensi, et Francisca Loyseau, Bituricensi, die 11 Iunii 1758 natus, eadem die baptismi sacramento regeneratus est.

Genitore defuncto, puer sub tutela et disciplina matris educatus, modestia et pietate profecit. In celebri Collegio Venetensi litteris bonisque moribus institutus, superiorum et condiscipulorum aestimationem et amorem sibi conciliavit, illicque decimum sextum aetatis annum agens, studiorum

curriculum laudabiliter absolvit. Ad statum ecclesiasticum se vocatum sentiens, et precibus, consiliis votisque suae conscientiae moderatoris et matris probatus, ingressus est Seminarium Venetense ubi superiora studia et sacram theologiam diligenter coluit atque uberius percepit. Tempore debito et opportuno, Dei famulus scientia et virtute ornatus, dignus est habitus, qui ad sacros Ordines per gradus ascenderet; quos ipse suscepit per manus sui Ordinarii Rmi Amélot, Episcopi Venetensis, in ecclesia parochiali Beatae Mariae Virginis *du Mené* nuncupatae. Ad sacerdotium evectus die 21 Septembris anno 1782, superiorum Seminarii consilio et suffragio atque proprii antistitis auctoritate et mandato, novensilis presbyter capellani munere fungitur penes sorores a Recessu Venetensi appellatas, quod cum christianae doctrinae institutione et praedicatione in utilitatem ipsarum sororum et fidelium, spiritu, zelo et opere sacerdotali per quatuor annos exercuit. Quum vero a presbyteris Congregationis Missionis instructus et educatus esset atque inde ab initio sui sacerdotii eandem sodalitatem amplecti cuperet, postquam omnia impedimenta ipsiusque genitricis difficultates superare potuerit, hac etiam annuente, de consensu et venia sui Episcopi, sanctum propositum assequutus est per optatam acceptionem in Seminario Parisiensi S. Lazari die 25 Octobris 1786, praelaudatae Congregationis Superiore generali Rmo D. Jacquier et Seminarii rectore Michaële Renato Ferrand. In novitiatu, caritatis et sanctitatis spiritum et regulas sancti fundatoris Vincentii a Paulo utiliter hausit et libavit, eoque rite absoluto, religiosa vota nuncupavit. Deinde missus, uti magister sacrae theologiae, ad Seminarium maius Venetense, hoc munus intenso studio optime implevit cum laude et approbatione aliorum professorum speciatim D. Le Gal, iam sui superioris et amici, atque aestimatione et profectu alumnorum. Magistrum quoque se exhibuit eximium in sacris ministeriis, atque pietatis, diligentiae ac prudentiae exemplar, in sacro litando, in caeremoniis exequendis, in sacramentis ministrandis speciatim in conscientiis dirigendis suorum filiorum spiritualium. Mirabilis eius caritas enituit erga pauperes et afflictos, praesertim tempore pestilentiae et persecutionis, dum suum opus laboriosum, spirituale et corporale impendebat in ipsorum levamen et auxilium, palam vel secreto iuxta varios casus et pluries cum gravi suae vitae periculo. In natione enim gallica ob quasdam leges non minus unitati et libertati quam iuribus et constitutionibus Ecclesiae adversas et ab hac expresse reprobatas, ex. gr. « De constitutione civili cleri » et de iuramento dicto *libertatis* et *aequalitatis* eidem clero imposito, religiosi et clerici maxime perturbati sunt. Inter religiosos et sacerdotes qui divina gratia et protectione suffulti, legibus iniuste impositis et iuri divino et ecclesiastico rectaeque bonorum subditorum conscientiae contrariis obedire

recusarunt, dispositi ac parati ad minas, carceres et supplicia pro catholica religione viriliter perferenda, non infimum tenet locum noster Petrus Renatus qui suam fidei professionem et scriptam contestationem contra leges iniquas patefecit coram Tribunali criminali Venetensi, prouti legitur in huius regestis sub n. 11 anno 1796 archivo *de Morbihan*. Interea Dei famulus in Seminario absconditus mansit per aliquod temporis spatium, donec ab eo expulsus, officium suum secreto adimplere potuit usque ad diem 24 Decembris horam nonam de sero anno 1795. Tunc enim a nequam viro denuntiatus et ab excubiis comprehensus, ad aedem Districtus deductus est. Ab eius membris in sessione congregatis statim postulavit atque obtinuit sacras Species quas pro viatico viro infirmo deferebat, sumere, quod devotissime fecit, adstantibus genuflexis eas adorantibus. Advenientibus militibus in carcere inclusus, concaptivis monitor, consolator et exemplar exstitit acceptissimus. De vitae ratione agenda in captivitate, ordinatam congruamque regulam sibi statuit quam fideliter servavit. Insuper canticum composuit pietate, spe et expectatione bonum de proximo transitu animae suae a vinculo corporis solutae ad Christum et cum Christo in civitatem sanctam Ierusalem novam, canticum laetitiae quasi inspiratum a davidico psalmo (121): « Laetatus sum in his quae dicta sunt mihi in domum Domini ibimus. Stantes erunt pedes nostri in atriis tuis, Ierusalem ». Sed in carcere et in vinculis diu non mansit, namque die 2 Martii 1796 a tribunali supplicio damnatus et die sequenti ad patibulum perductus, morte imminente, elevatis oculis et manibus in caelum, ore et animo vultuque sereno laetus dicens: « In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum », capite plexus est, eiusque angelica anima de hoc exilio et vita in caelestem patriam et vitam migravit. Fama sanctitatis et martyrii Servi Dei Petri Renati post obitum magis magisque in dies usque in praesens clara et diffusa ita eluxit, ut super ea Processus informativus in ecclesiastica Curia Venetensi institutus sit, et ad sacram Congregationem Rituum transmissus. Instante vero admodum Rev. D. Iosepho Scognamillo Congregationis Missionis et huius Causae postulatore, quum observato iuris ordine, et revisione scriptorum eiusdem Servi Dei peracta, per decretum S. R. C. diei 22 Martii 1922 nihil obstet quominus ad ulteriora procedi possit et omnia in promptu sint, attentis litteris postulatoriis quorumdam Eñorum S. R. E. Cardinalium, Rñorum Archiepiscoporum et Episcoporum Galliae et Italiae necnon Superiorum generalium Ordinum et Congregationum religiosarum, ac Revmi D. Francisci Verdier, Superioris generalis Congregationis Missionis, Emus et Rmus Dñus Cardinalis Ianuarius Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Albanensis et eiusdem Causae Relator, in Ordinariis sacrorum rituum Congregationis comitiis subsignata die ad

Vaticanas aedes coadunatis, sequens dubium discutiendum proposuit: ***An sit signanda Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur?*** Et Emi ac Rmi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito voce et scripto R. P. D. Carolo Salotti Fidei promotore generali, omnibus sedulo perpensis, rescribere censuerunt: ***Affirmative seu signandam esse Commissionem si Sanctissimo placuerit.*** Die 4 Iunii 1929.

Quibus omnibus Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum relatis, Sanctitas Sua rescriptum eiusdem sacri Consilii ratum habens, propria manu signare dignata est Commissionem introductionis Causae beatificationis seu declarationis martyrii Servi Dei Petri Renati Rogue, presbyteri Congregationis Missionis. Die 12 Iunii 1929.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Mariani, *Secretarius.*

III

SANCTI FLORI

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI CATHARINAE JARRIGE, VIRGINIS E TERTIO ORDINE S. DOMINICI.

SUPER DUBIO

An sit signanda Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur?

Catharina Jarrige, Petri et Mariae Célarier filia in oppido *Doumis*, dioecesis tunc Claromontanae, nunc S. Flori, die 4 Octobris anno 1754 nata et sequenti die baptizata, Virgo e Tertio Ordine S. Dominici, post sanctam et operosam vitam et senectutem pie obiit die 4 Iulii anno 1836. In tristissimis terroris et perturbationis gallicae temporibus pretiosam navavit operam in levamen cleri et plebis loci, nominatim eorum qui in respectivis proprii status et conditionis officiis et laboribus se suamque religionem catholicam heroica virtute tuebantur. Pietate enim et caritate pollens, necessitatibus publicis et privatis, quantum potuit, per se et per alios largiter succurrebat; unde merito appellabatur Soror *Providentia* et *mater pauperum*, tota Deo devota et confisa atque Deiparae

ope et amore suffulta. Licet humili loco et genere orta, habuit tamen parentes honestos et christianos, qui eam in pueritia, sicut alios filios tres mares et tres feminas, una cum peculiari devotione erga Beatissimam Virginem Mariam, cuius speciosa et prodigiosa imago ab universo populo loci *Mauriac* colebatur, congrua et catholica institutione ad pietatem et ad laborem educabant. Ob inopiam familiae, ipsa vix novennis famulatui fuit addicta, successu temporis in bonis et christianis familiis, quarum laudem, fiduciam et amorem sibi comparavit. Bene praeparata ad primam communionem, eam angelico candore et ardenti cordis affectu suscepit, magis in dies aetate, religione et virtute progrediens. Quum esset duodecim annorum, Dei famula dilectam genitricem Mariam Célarier gravi morbo afflictam cunctisque sacramentis ecclesiae recreatam amisit, in pago *du Cher*, die 22 Decembris 1767. Post aliquod tempus et signanter post nuptias propriae sororis quibus ipsa interfuit, tepescente pietate viribusque animi languentibus, levitati et inconstantiae, mundique voluptatibus et saltationibus aliquantum indulsit, fidei tamen morumque integritatem custodiens. Luctam in corde suo sentiebat inter vocem saeculi et vocem Domini, auctam quoque timore periculi mortis, sed excelsae Reginae Pacis invocato et obtento auxilio, caelesti lumine mentis et pacifica tranquillitate animi ad meliorem frugem reversa est Catharina. Ludis, vanitatibus et choreis valedicens, gravibus seriisque rebus satisfaciens, orationi vacare coepit atque inter Tertiarias Dominicanas per manus sui parochi *Ronnat* adscribi voluit, atque, iuxta normam et morem huius Instituti, virtutibus christianis, potissimum caritatis erga pauperes et aegrotos in propria paroecia sedulo incubuit, inde ab anno aetatis suae vigesimoquarto. Sed iam tempus advenit, quo Catharina, uti aurum in igne probanda erat simulque eximiis caritatis operibus exercendis destinata. Tunc nobilis illa gallorum natio acerbissimo incendio conflagrata per plures annos magnas et multas rerum hominumque perturbationes vidit et passa est, rationi, iustitiae rectisque legibus non obtemperantes imo infensas et contrarias. In hac turbulentissima Reipublicae tempestate per quam humana et sacra cum magna crudelitate et sanguinis effusione subversa sunt, Dei famula velut angelus pietatis et caritatis, multis miseriis et indigentiis animae et corporis subvenire studebat. Insuper non solum ob dictas Reipublicae calamitates afflicta erat, sed etiam propter statum suae familiae per gravem morbum suae sororis et per obitum dilectissimi sui patris qui in aetate septem et septuaginta annorum die 28 Decembris anno 1790 migravit ad Dominum, in extremis ea cogitatione ac sensu recreatus quod superstitem relinquebat piam et actuosam filiam Catharinam utique orphanam et in medio tribulationum, sed in adiutorio Altissimi habitantem et in prote-

ctione Dei caeli non minus commorantem quam bene sperantem. Interim Dei famula quum iam se devovisset assistentiae pauperum et aegrotorum et cum presbyteris et fidelibus communicare soleret, omnem adhibuit industriam, dexteritatem, prudentiam et vigilantiam, ne sibi et aliis praesertim presbyteris pericula et damna imminerent. Tempore enim illo presbyteri fideles qui iuramentum ab iniqua lege impositum praestare nolebant in domibus vel in sylvis vel in praeruptis montibus et locis se occultare curabant, ne in manus persecutorum inciderent; et Catharina stipem studiose colligebat apud matronas et divites, interdum etiam apud dissidentes moderatos, ad necessaria et opportuna subsidia egenis et presbyteris distribuenda, facta veluti ancilla apud dominos, currens huc et illuc officiis humanitatis et caritatis gerendis. Ob quas causas non semel in carcerem missa et ab eo, populi motu ac tumultu, liberata in suis misericordiae operibus constanter perseveravit. Prudenti silentio, responsis ambiguis et signo crucis munita, cauta et moderata exstitit in secretis proferendis; et plura evasit pericula et discrimina pro se et pro aliis. Rebus demum in Gallia compositis et tranquillitate ac pace restituta Catharina reliquos suae vitae annos circiter quadraginta in oppido *Mauriac* humanitatis, religionis et sacrificii apostolatum prosecuta, thesaurum bonorum operum auxit in gloriam Dei et salutem animarum. Frequens erat in templo ad sacra, et assidua oratione precibusque Rosarii cum mysteriis meditatis spiritum suum fovebat. Tandem aetate ac gravi pectoris morbo confecta et laboribus fracta, post quinque dies, extremis ecclesiae sacramentis devotissime receptis, hanc miseram et mortalem vitam cum altera beata et aeterna feliciter commutavit, die quarta Iulii anno 1836. Fama sanctitatis, quam Dei Famula ante et post obitum adepta fuerat, progressu temporis usque in praesens adeo invaluit, ut super ea Processus informativus in ecclesiastica curia Sancti Flori, ordinaria auctoritate constructus fuerit, idemque absolutus Romam ad sacram rituum Congregationem delatus sit. Instante autem Rmo P. Francisco Maria Guerrini, Ordinis Praedicatorum et huius causae legitimo postulatore, quum, observato iuris ordine, omnia in promptu sint et nihil obstet quominus ad ulteriora procedatur, attentis litteris postulatoriis quorumdam Emorum S. R. E. Cardinalium, Rmorum Archiepiscoporum et Episcoporum praesertim Galliae et Italiae, necnon Capituli Cathedralis, Archipresbyteratus et Decanatus, dioecesis S. Flori, communitatum religiosarum, personarum spectabilium atque fidelium paroeciae loci *Mauriac*, Emus ac Rmus Dnus Andreas Cardinalis Frühwirth, S. R. E. Cancellarius, et eiusdem Causae Relator, in Ordinario sacrorum rituum Congregationis coetu subsignata die ad Vaticanas aedes coacto, sequens dubium discutiendum proposuit: *An sit signanda Commissio introductionis Causae*

in casu et ad effectum de quo agitur? Et Emi ac Rmi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito voce et scripto R. P. D. Carolo Salotti, Fidei Promotore generali, omnibus sedulo discussis ac perpensis rescribere censuerunt: *Affirmative seu signandam esse Commissionem si Sanctissimo placuerit.* Die 4 Iunii 1929.

Facta postmodum de his per infrascriptum Cardinalem sacrae rituum Congregationi praefectum relatione Sanctitas Sua resolutionem eiusdem Sacrae Congregationis ratam habens, propria manu signare dignata est Commissionem introductionis causae beatificationis et canonizationis Servae Dei Catharinae Jarrige, Virginis e Tertio Ordine S. Dominici. Die 12 Iunii 1929.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Mariani, *Secretarius.*

IV

COMUNICATO

Alcune Riviste di materie ecclesiastiche e liturgiche hanno recentemente pubblicato una risposta di questa Sacra Congregazione dei Riti concernente dei dubbi sull'interruzione della Messa solenne, da parte del celebrante, per attendere il compimento di alcune ceremonie, con data 14 Novembre 1928.

Si dichiara che tale risposta non proviene dalla Sacra Congregazione, e che non sono autentiche le firme appostevi.

Con questa occasione si rammenta che l'unica promulgazione ufficiale per i decreti generali della Sacra Congregazione, è il Bollettino Ufficiale, *Acta Apostolicae Sedis.*

10 Agosto 1929.

A. Mariani, *Segretario.*

S. CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

VITERBIEN. ET TUSCANEN.

DE UNIONE SEMINARIORUM VITERBIENSIS ET TUSCANENSIS IN SEMINARIUM INTERDIOECESANUM VITERBII CONSTITUENDUM.

DECRETUM

Sacra Congregatio de Seminariis et Studiorum Universitatibus peropportunum iampridem duxerat statuendum esse ut duo Seminaria dioecesium Viterbien. et Tuscanen., quae aeque principaliter sunt unitae, in unum coalescerent; sic enim clericorum institutioni efficacius consuleretur.

Consilium hoc Ssmus Dominus Noster Pius Pp. XI omnino probavit, simulque huic Sacrae Congregationi commisit ut ea omnia provideret, quae ad huiusmodi unionem rite perficiendam conducerent.

Proinde Sacra Congregatio de Seminariis et Studiorum Universitatibus, ut muneri sibi commisso faciat satis, quae sequuntur decernit:

I. Ex duobus Seminariis Viterbien. et Tuscanen. nunc exsistentibus unum fiat, quod in civitate Viterbien. constituatur, sit utrique dioecesi proprium et Seminarium Interdioecesanum Viterbien. et Tuscanen. nuncupetur.

II. Bona et reditus, iura et onera simul et privilegia ad Seminaria Viterbien. et Tuscanen. spectantia Seminario Interdioecesano exinde adiudicentur;

III. In eligendo Deputatorum coetu sive pro disciplina, sive pro bonorum temporalium administratione, ad normam can. 1359, Episcopus utrumque Capitulum Viterbien. et Tuscanen. audiat.

R. P. D. Ordinario Viterbien. et Tuscanen. Sacra Congregatio tribuit facultatem, quae superius statuta sunt, exsequendi, eique mandat ut de peracta exsecutione ad ipsammet referat.

Contrariis quibuslibet, etiam specifica mentione dignis, minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus, die XV Iunii anno MDCCCCXXVIII.

C. CARD. BISLETI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† I. Sinibaldi, Ep. Tiberien., *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

MARIANOPOLITANA

NULLITATIS MATRIMONII (VIAU-CHARLEBOIS)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Hadriani Charlebois in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 15 Novembris 1929, hora 12, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione:

An confirmanda sit vel infirmanda sententia Rotalis diei 5 Aprilis 1929 in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Hadriani Charlebois curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

L. ✠ S. F. Parrillo, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 10 Augusti 1929.

Ioannes Ladelci, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Hadrien Charlebois, défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Via della Dataria, n. 94), 15 Novembre 1929, à 12 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Doit-on confirmer ou casser la sentence Rotale du 5 Avril 1929 dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Hadrien Charlebois, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO
AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I. – De litteris dimissoriis

D. – An vi canonis 310 § 2, conlati cum canone 958 § 1 n. 4, Provicarius apostolicus intra annum a sede vacante litteras dimissorias concedere possit.

R. – *Affirmative.*

II. – De matrimonio acatholicorum

D. – An *ab acatholicis nati*, de quibus in canone 1099 § 2, dicendi sint etiam nati ab alterutro parente acatholico, cautionibus quoque praestitis ad normam canonum 1061 et 1071.

R. – *Affirmative.*

III. – De ieiunio in consecratione ecclesiae

D. – An ieiunium in consecratione ecclesiae, de quo in canone 1166 § 2, moderandum sit secundum communem legem ieiunii ecclesiastici.

R. – *Affirmative.*

IV. – De sepultura ecclesiastica

D. – An praescriptum canonis 1221 extendatur etiam ad postulantes et ad alumnos scholarum apostolicarum in religionibus.

R. – *Negative.*

V. – De alienatione bonorum ecclesiasticorum

D. – An vi canonis 1532 § 1 n. 2 requiratur licentia S. Sedis ad alienandas per modum unius plures res ecclesiasticas eiusdem personae, quae simul sumptae valorem excedunt triginta millium libellarum seu francorum.

R. – *Affirmative.*

Datum Romae, die 20 mensis Iulii anno 1929.

P. Card. Gasparri, *Praeses.*

L. ✠ S.

I. Bruno, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE CONCISTORIALE

AVVISO DI CONCORSO

Nella Segreteria della Sacra Congregazione Concistoriale avrà luogo il giorno 29 Ottobre p. v., ore 8,30 antimeridiane, un concorso al posto di Officiale della medesima S. Congregazione.

I sacerdoti che volessero prendervi parte, purchè non abbiano oltrepassato gli anni 45, dovranno esibire alla Segreteria della detta Sacra Congregazione, entro il 20 Ottobre p. v. la domanda, munita del *nulla osta* del proprio Ordinario, e gli altri titoli e documenti che ritenessero opportuno presentare.

Sarà tenuta in particolare considerazione la conoscenza di lingue estere.

Il concorso consisterà in una prova scritta, riguardante particolarmente la materia di competenza della stessa Sacra Congregazione.

Roma, dalla Segreteria della Sacra Congregazione Concistoriale, 2 Settembre 1929.

† Fr. Raffaello C., Arciv. di Tessalonica, *Assessore.*

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 6 Agosto 1929, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessandro Verde, Ponente della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Ven. Serva di Dio Paola Frassinetti, Fondatrice dell'Istituto delle Suore Dorotee, si è tenuta la Congregazione *Antipreparatoria,* nella quale dai Revmi Prelati Officiali e Consultori teologi della medesima, si è discusso il dubbio su due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione della stessa Venerabile, i quali vengono proposti per la sua Beatificazione.

TRIBUNALE DELLA S. R. ROTA

AVVISO

Si notifica che le domande di ammissione allo *Studio* della Rota, per il prossimo anno giuridico, si ricevono negli Uffici del Tribunale dal 20 Settembre al 20 Novembre.

13 Agosto 1929. M. Massimi, *Decano.*

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

24 Giugno 1929. Monsig. Carlo Cuttat, della diocesi di Basilea.
28 » » Monsig. Natale Oliva, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Monsig. Luigi Nava, della medesima archidiocesi.
5 Luglio » Monsig. Ludovico Pichler, della diocesi di Gratz.
» » » Monsig. Giovanni Pauli, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Walter Tomschitz, della medesima diocesi.
10 » » Monsig. Nicomede Donzelli, dell'archidiocesi di Ancona.
12 » » Monsig. Guglielmo Solil, della diocesi di Sebenico.
28 » » Monsig. Teodoro Marino Pietro Bekkers, della diocesi di Haarlem.
30 » » Monsig. Fortunato Zocchi, dell'archidiocesi di Milano.
10 Agosto » Monsig. Michele J. Whalen, della diocesi di Newark.
» » » Monsig. Guglielmo F. Lawlor, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Guglielmo A. Griffin, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni J. Dauenhauer, della medesima diocesi.

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

5 Agosto 1929. Il sig. William V. Griffin, della diocesi di Trenton.
10 » » Il sig. Tommaso J. Maloney, della diocesi di Newark.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

10 Luglio 1929. Monsig. Antonio Rossi, della diocesi d'Ivrea.
20 » » Monsig. Michele Colombo, della diocesi di Asti.

Camerieri d'onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

22 Luglio 1929. Il sig. Alvaro Camiro de Angulo, della diocesi di Barcellona.
18 » » Il sig. Dott. Jan Jirì Riickl, dell'archidiocesi di Praga.
24 » » Il sig. Costantino Silvino Jakimowicz, dell'archidiocesi di Varsavia.

NECROLOGIO

5 Agosto 1929. L'Emo sig. Card. Antonio Mendes Bello, del titolo dei Ss. Marcellino e Pietro, Patriarca di Lisbona.

MONITUM.

Omnes – qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis„ Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1929 nomina excidant et denuo subnotandi voluntas est – ut quam primum subscribant rogantur, ne iisdem ullam missio pro anno 1930 fasciculorum, volumen XXII complectentium, moram patiatur.

In renovanda vero subnotatione ut alteram ex fasciculorum schedulis externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praepositos socii iterum rogantur.

Sono pregati i nostri abbonati, ai quali scade l'abbonamento col prossimo mese di dicembre 1929, e che vogliono rinnovarlo, di farlo al più presto possibile, affinchè non sia loro ritardata la spedizione dei fascicoli del 1930, anno XXII, volume XXII.

Nel rinnovare il loro abbonamento sono pure pregati di volerci inviare la fascetta con la quale ricevono il fascicolo, ovvero ricopiare i numeri che precedono il nome.

Nos abonnés, dont l'abonnement finit en décembre 1929, et qui désireraient le renouveler, sont priés de le faire au plus-tôt, afin qu'il n'y ait pas de retard dans l'envoi des fascicules de 1930, XXIIe année, volume XXIIe.

Ils sont priés également de vouloir bien, en renouvelant leur abonnement, envoyer la bande sous laquelle ils reçoivent les fascicules, ou recopier les numéros qui précèdent leur nom.

1. Subnotatio in antecessum est solvenda curritque a die 1ª Ianuarii.

2. Qui decursu anni nomen suum dederint, omnes iam vulgatos fasciculos recipient.

3. Trimestris aut semestris subnotatio non datur.

4. Annuae subnotationis pretium, quod nunquam minuetur, est:

Pro Italia	L. 30 —
Extra Italiam . . .	» 50 —
Unius fasciculi . .	» 3,50

5. Si quis velit ut sibi fasciculi modo tutiore, seu ut dicitur *commendati*, transmittantur, praeter annuae subnotationis pretium, solvet:

Pro Italia	L. 25 —
Extra Italiam . . .	» 25 —

6. Litterae ad Administrationem spectantes necnon subnotationis pretium mittantur ad ipsam Administrationem, et quidem hac inscriptione:

1. L'abonnement doit être payé d'avance et court à partir du 1er janvier.

2. Tout abonnement ordonné dans le courant de l'année donne droit à tous les fascicules déjà parus.

3. Il n'y a pas d'abonnement trimestriel ni semestriel.

4. Le prix annuel d'abonnement, lequel n'admet pas de remise, est:

Pour l'Etranger	L. 50 —
Un fascicule, pour l'Etranger	» 4 —

5. Les envois *recommandés* comportent un supplément

Pour l'Etranger de L. 25 —

6. Les lettres concernant l'Administration ainsi que le prix d'abonnement doivent être envoyés au siège même de l'Administration, avec l'adresse suivante:

All'Amministrazione degli *Acta Apostolicae Sedis*, Libreria Vaticana
VATICANO ROMA

ISTRUZIONI E DISPOSIZIONI DELLA S. C. DEL CONCILIO

per l'amministrazione dei beni beneficiari ed ecclesiastici in Italia a norma del diritto canonico e del Concordato tra la Santa Sede e il Regno d'Italia. Un fascicolo in-8°, carta pesante e robusta, pp. 68 e copertina.

In Roma	L. 3,50
In Italia, franco di porto	» 4,50

MODULI PRESCRITTI DALLA S. C. DEL CONCILIO

per l'amministrazione dei beni beneficiari ed ecclesiastici in Italia. In carta a mano, formato della pagina cm. 41×29, peso di ogni foglio gr. 25:

	Prezzo di un foglio
Modulo *B* – Libro cassa:	
Frontespizio	L. 0,55
Intercalari	» 0,55
Modulo *C* – Stato patrimoniale ed economico:	
Frontespizi (*a*) (*b*) ciascuno	» 0,55
Intercalari (*a*) per lo stato patrimoniale	» 0,55
Intercalari (*b*) per lo stato economico	» 0,55

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana – Vaticano – Roma*).

ENCHIRIDION BIBLICUM

Documenta ecclesiastica Sacram Scripturam spectantia.

Auctoritate Pontificiae Commissionis de re Biblica edita.

Romae L. 10 — In Italia L. 11 — Apud Exteros L. 13,50

Linteo anglico contectum cum titulo aureo:

Romae L. 15,40 In Italia L. 16,40 Apud Exteros L. 18,90

NB. - *Seminariis et Religiosis Communitatibus, pro certo numero exemplarium, imminutio pretii conceditur.*

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
MISSAE DEFUNCTORUM ex Missali Romano desumptae. Accedit Ritus absolutionis pro Defunctis. Editio typica Vaticana in charta manufacta impressa, typis lectu facillimis, rubro-nigris characteribus, figuris, etc. ornata. Impressum patet 27×18; pagina 31×22½ (gr. 905 pondo)	7,50	9 —	10,50
— Linteo nigro religata, cum Cruce impressa signaculis, etc.	17 —	19,50	22 —
— Id. Cum Cruce argentea impressa, addatur L. 1 —			
CORAM LEGA habitae S. Romanae Rotae Decisiones sive Sententiae quas nempe Emus Cardinalis Michaël Lega annis 1909-1914 eiusdem Sacri auditorii Decanus exaravit. - Iterum editae adnotationibus auctae Codici Iuris Canonici hodiernaeque iurisprudentiae consentaneis. - Cum praefatione de veterum decisionum natura et origine earumque collectionibus. Vol. in-8°, pp. 608	60 —	63 —	70 —
PER LA NOSTRA FEDE Breve esposizione della Dottrina Cristiana contro gli errori più comuni - cm. 17×11, pp. 80 e copertina	1,25	1,40	1,75
ROUËT DE JOURNEL (S. J.), **NONCIATURES DE RUSSIE** d'après les documents authentiques. **Nonciature d'Arezzo (1802-1806).** In-8° gr.			
Ie partie: 1802-1804, pp. CLXVIII-750 (1922)	50 —	53 —	57,50
IIe partie: 1804-1806, pp. LVI-508 (1927)	85 —	87 —	90 —
COLLECTIO PRECUM PIORUMQUE OPERUM quibus Romani Pontifices in favorem omnium christifidelium aut quorumdam coetuum personarum Indulgentias adnexuerunt ab anno 1899 ad 1928. Editio in-18°, pp. XII-480, linteo anglico contectum, cum titulo impresso	12 —	12 —	14 —
FRANCHI DE' CAVALIERI P., **Note agiografiche,** fasc. 7°. - 1928 pp. VIII-254 (Studi e Testi N. 49) (A)	50 —	54 —	56 —
BORGHEZIO G., VATTASSO M., PASINI A., **Giovanni di M.° Pedrino depintore.** Cronica del suo tempo. Vol. I (1411-1436). - 1929 pp. VII-564 (Studi e Testi N. 50) (A)	80 —	87 —	92 —

Atto di Matrimonio. Fogli di 4 pagine cm. 35×25 per la formazione dei registri, 2 atti ogni foglio, carta speciale a mano . . . . L. 0,40

Registro per 250 Atti di Matrimonio, con rubrica alfabetica, legato in pergamena e tela, angoli di pergamena, cucitura speciale fortissima . . . . . » 75 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana - Vaticano - Roma*).